

Posudok školiteľa – hodnotenie priebehu doktorského štúdia Mgr. Petry Tušlovej

Peter Pavúk

Petra Tušlová vyštudovala odbor klasická archeológia na FF UK v Prahe, od pôvodného, ešte 5-ročného magisterského stupňa (2006–2012) až po doktorské štúdium (2012-2020). Keďže v Prahe pôsobím až od roku 2013, nie som sa tak schopný vyjadriť k doktorandkiným študijným počiatkom. Pohľad do Študentského informačného systému SIS ale aj tak kadečo prezradí: Už počas pregraduálneho štúdia sa ukázala ako niekto kto nad vecami uvažuje a automaticky nerobí všetko čo by bolo možno od neho očakávané, o čom svedčí nečakaná zmes kurzov, ktoré si zapísala v prvom ročníku štúdia. To totiž zhruba pospisuje jej spôsob uvažovania: veci ktoré treba splniť splním, ale podľa toho kedy a ako mi to príde zmysluplné. Úvod do štúdia klasickej archeológie absolvovala každopádne až v druhom ročníku. Rovnako si nejde nevšimnúť, že aj keď mala zo všetkých hodnotených kurzov za 1 len tie čo ju zjavne bavili, tak všetky kurzy, ktoré si v daný semester zapísala, vždy aj splnila. Častokrát aj nad rámec požadovaného.

Odbornú terénnu prax získavala účasťou na zahraničných projektoch v Itálii a v severnom Grécku, zásadnou školou života bola ale viacročná účasť na výskumoch prof. Bouzka v Pistire, gréckej vnútrozemskej kolónii v strednej Thrákii, umocnená spoluprácou s A. Sobotkovou a Sh. Rossom na *Tundzha Regional Archaeological Project*. Posledne spomenutý projekt myslím zásadne ovplyvnil jej ďalší odborný rast.

Jej schopnosť samostatnej akcie sa plne preukázala už vo vyšších ročníkoch vtedy ešte 5-ročného magisterského štúdia, kedy získala či už ako hlavný riešiteľ, alebo ako spoluriešiteľ, štyri Vnútorne granty FF UK, tak na študentský projekt systematických povrchových zberov v južnom Uzbekistáne, ako aj na terénne a materiálové projekty v Bulharsku. Projekt v Uzbekistáne bol následne témou jej Diplomovej práce, za ktorú bola ocenená cenou Jana Palacha v roku 2013. Výsledky spomenutého projektu boli vypublikované v roku 2019, spolu s L. Stančom, vedúcim jej diplomovej práce a odborným garantom našich projektov v Uzbekistáne.

Rôzne terénne aktivity v Bulharsku sa neskôr tiež zúročili, konkrétne v podobe *Yurta-Stroyno Archaeological Project*, ktorý doktorandka viedla od roku 2013, financovaný dvoma grantami GAUK, ako aj jedného vnútorného grantu FF UK. Projekt podobného rozsahu vedený doktorandom nášho ústavu, ktorý postupne umožnil odbornú prax pomaly desiatkam iných študentov, bol a ostáva zatiaľ ojedinelý. S postupujúcim časom nadobudol materiál zo Strojna, ktorý mal byť pôvodne len ilustračný, centrálnu pozíciu

Tým sa dostávame k dizertácii samotnej. Školiteľom bol pôvodne doc. Musil, ktorému týmto ďakujem za vedenie jej prvého dizertačného roka. V priebehu tohto prvého roka som ale vo februári 2013 nastúpil do Prahy, a vzhľadom na moju silnú profiláciu na spracovania veľkých súborov keramiky, bolo pomerne rýchlo jasné, že by dynamike práce prospelo, ak by som ju viedol ja. Vychádzajúc z mojich skúseností v SZ Anatólii a v severnom Grécku, som sa snažil klásť dôraz na prepojenie Thráckej evidencie s egejskou oblasťou, sprostredkovaním mojich kontaktov na relevantných archeológov.

To čo začalo ako práca o rímskej keramike v Thrákii obecne, začalo nadobúdať konkrétnejšie obrysy vďaka doktorandkiným terénnym aktivitám v Bulharsku. Vďaka ním sa dostala k doposiaľ nevyublikovanému materiálu, potažmo si ho sama nakopala, ktorý nakoniec zaujímavým spôsobom umožnil preklenúť skoro celé obdobie vývoja rímskej keramiky v Thrákii, siahajúc od raného cisárstva až do neskorej antiky. Materiál bolo treba komplet zdokumentovať v miestnych múzeách, čo sa postupne rok po roku aj stalo. Prepojenie na egejskú oblasť ostalo trochu upozadené, doktorandka ale rozvinula iné relevantné témy a Egejská oblasť je nakoniec reflektovaná v oboch oponentských posudkoch. Rovnako som si úplne nepresadil isté formálne stránky práce, rešpektujem ale autorkinu koncepciu.

Počas doktorandského štúdia sa aktívne zúčastnila celej rady zahraničných konferencií, či už venovaných archeológii Balkánu a Černomoria obecne, ale aj konkrétne užšie špecializované na tému rímskej keramiky. Úhrnom išlo doteraz o 22 aktívnych účastí, či už priamo s prednáškou alebo s posterom. To je myslím úctyhodné číslo na doktoranda. Mnohé tieto konferenčné príspevky vyšli aj tlačou, doplnené o pravidelné reporty o jej archeologických výskumoch. Bola prvým autorom, alebo sa spolupodieľala na 22 článkoch, dvoch popularizačných knižkách a jednej monografii.

Vzhľadom na samostatný a veľmi štruktúrovaný spôsob uvažovania doktorandky prebiehali mnohé jej aktivity po vlastnej osy a ja som sa hlavne snažil vytvárať vhodné pracovné a inštitucionálne prostredie. V septembri 2016 prešla úspešne konkurzom na pozíciu asistent (AP1) na ktorej boli zo začiatku zúročené hlavne jej praktické a organizačné stránky. Tieto sú momentálne postupne dopĺňané o výuku odborných kurzov zameraných na archeológiu Rímskeho obdobia (keramika, topografia a architektúra).

S výslednou prácou som spokojný a myslím že bude dôstojným podkladom na obhajobu.